

Predstavljamo direktorja

Na proslavi 29. novembra se nam je prvič predstavil naš novi generalni direktor tov. DARKO BIZJAK. Menimo pa, da je prav, če ga predstavimo tudi v našem glasilu.

Kako in kje ste preživeli svoja mlada leta?

Svojo mladost sem preživel v Kozjem (roj. 26. 10. 1938). Med vojno sem izgubil očeta, tako da smo z materjo in 7 let starejšim bratom ostali sami. Preživljali smo se z »dninarstvom« - pomagali smo okoliškim kmetom. Ker nisem imel možnosti za daljši študij, sem v želji, da pridem čimprej do kruha, posnemal brata in se vpisal na učiteljsiše. Tako sem v času šolanja stanoval v internatu v Celju in teh 5 let je bilo za oblikovanje osebnosti in za moje življenje najpomembnejših. Čeprav smo bili v internatu zbrani iz vseh koncev Slovenije, se je tu razvijalo kolektivno življenje s tovariškimi medsebojnimi odnosi. Bili smo zelo aktivni na vseh področjih, dobro je delala mladinska organizacija in organizacija ZK. V ZK sem bil sprejet leta 1957, leto kasneje pa sem zaključil šolanje.

In vaše zaposlitve?

Ob prvi zaposlitvi sem imel dve možnosti: prevzeti delo sekretarja OK ZMS Šmarje ali pa upravitelja na šoli v Zagorju. Takrat nisem imel posebnih političnih ambicij, pa sem se odločil za Zagorje. Tam sem bil tajnik SZDL, sekretar mladinske organizacije, prevzel sem režiserstvo nekaterih iger, skratka - moje družbeno delo so opazili in me povabili, da delujem na ravni občine. Zatem sem bil 2 leti predsednik Občinskega komiteja Zveze mladine, pa sekretar SZDL, nato predsednik Občinskega odbora SZDL, sekretar komiteja ZK in nazadnje predsednik skupščine občine. Med tem sem ob delu dokončal višjo pravno šolo.

Kdaj ste se prvič srečali z našo delovno organizacijo?

Z Zdraviliščem sem se srečal že kot sekretar Zveze mladine, ker je bila tudi mladina Zdravilišča vseskozi zelo aktivna. Vloga Zdravilišča pa se že od nekdaj kaže tudi v občinski politiki. In v vsem času svojega dela sem spoznaval tudi Zdravilišče - seveda pa bolj površno - z zunanjega vidika.

Je prehod iz političnega dela v gospodarstvo težak? in prevzeti vodenje - če upoštevamo današnje težje gospodarske pogoje - je velika odgovornost?

S problemi gospodarstva sem se seznanjal že pri opravljanju prejšnjih nalog,

SREČNO NOVO LETO 1983

predvsem pa kot predsednik skupščine. Mislim pa, da je gospodarjenje tudi politika in da je temeljni cilj vsake politike boljše gospodarjenje in s tem lepše življenje. Če upoštevamo, da je politika vodenja zelo pomembna in hkrati, da je v Zdravilišču zaposlenih veliko strokovnjakov, ki poznajo delo do podrobnosti, je vodenje bolj usklajevanje omenjenih strokovnih znanj, različnih stališč, interesov in mnenj. Doslaj se s problemi tega področja podrobneje res nisem ukvarjal, toda z lastno aktivnostjo in samoizobraževanjem se lahko mnogo doseže. V tem času sem tudi član izvršilnega odbora Temeljne banke Celje in Združene banke Ljubljana, tudi nekaterih drugih organov, kjer imam prav tako veliko možnosti spoznavanja problemov gospodarstva.

V življenju sem naredil veliko korakov, za katere se je bilo potrebno zavestno odločiti. Ob prevzemu te odgovornosti pa me je prevzemal predvsem dvom, ali bom lahko tako dobro opravljal delo, kot ga je doslej opravljal izredno uspešno tov. Libnik. Gospodarska situacija je danes res težja, toda le slabiči in pesimisti dvomijo v prihodnost in ne bi želeli biti med njimi. Življenje in čas terjata pogum in optimizem, pa realizem in skromnost.

Nekaj dni ste že tudi z delom med nami. Kako ste se vživeli?

Veliko ljudi srečam, ki sem jih poznal že prej, pa za nekatere celo nisem vedel, da so zaposleni v Zdravilišču. Večino ljudi sem že obiskal tudi na delu. V kontakih z njimi imam pozitivne vtise, v njihovih pogledih čutim iskrenost, zaupanje in pripravljenost za skupno delo, pa tudi pričakova-

nje. To obvezuje in bodri obenem.

Kako pa ocenjujete naš časopis?

Tudi sam sem urednik časopisa Bohor žari in pisanje me že dolgo veseli. Časopis Zdravilišča poznam že od prve številke. Mislim, da je problem Vrelcev v tem, ker je premalo »časopis ljudi«. V njem so članki, ki so napisani zaradi dolžnosti. Časopis bi moral imeti več sodelavcev, saj nudi priložnost, da stopijo iz anonimnosti številni delavci, več bi moralo biti mesta za pobude in kritiko, za vse, kar imenujemo samoupravljanje.

Imate kakšno posebno misel ali priporočilo ob začetku svojega dela pri nas?

Sem zagovornik medčloveških odnosov, ki naj bodo odkriti in kritični obenem. Zdravilišče je poznano, da tu vladajo dobri odnosi. Le-ti pa so pogoj, da bomo lažje premagovali težave. Zato naj ponovim, kar sem dejal na prvem srečanju 29. novembra: Tam, kjer so doma podtikanja, neiskrenost in podcenjevanje, sebičnost, domišljavost in grabežljivost, tam ni sreče, četudi je denarja dovolj.

Tov. glavnega direktorja smo predstavili le na kratko. Vemo, da so še področja, kjer je aktiven delavec in vemo, da s svojimi koristnimi predlogi in delom prispeva velik delež tudi pri graditvi širše družbene skupnosti.

Delavci Zdravilišča smo prepričani, da bo z delavnostjo, z optimizmom, ki ga preveva in skromnostjo, ki si jo je pridobil s težkim življenjem v mladosti, uspešen tudi pri nas. Zato iskreno želimo, da bi se med nami dobro počutili.

Jožica Korez in Božo Kolar

Vandelban pripoveduje in obtožuje

Hvala vam! Hvala vsem, ki ste mi tako ali drugače stali ob strani. Moje življenje ni bilo dolgega veka; tem daljša je bila moja agonija.

Rodil sem se v času, nekaj let poprej, ko so presvitla cesarska gnada vzeli uso- do obdonavskih narodov v svoje roke. Adlatusi volje presvetlega cesarja so mi že ob rojstvu namenili rahitično truplo. Rekli so, naj bom secesijske postave in podoben mojemu bratrancu v Karlovyh Varyh, ki pa je še danes zelo imeniten. Glede na mojo postavo so mi rojenice že v zibelki namenile nekaj samosvojega, kar me je ločilo od klana, ki so mu z akademsko pedantnostjo odredili podobo po liniji in po čvrstem poreklu.

Morda je prav tukaj začetek mojega klavnega konca. Med vami sem bil posebej. Občudovali so me le posebej. Zardeval sem, ko so me po pomembnosti v vašem prostoru uvrščali med stvaritve genijev: Akropolo v Grčiji, Gloriette na Dunaju, Forum Romanum v Rimu in bog si ga vedi kam še vse. V prejšnjih časih si nihče ni belil glave o tem, kaj sem, niti me niso občudovali. V meni in ob meni se je sprehajala gosposka, tudi tista izmed gornjih desetisočev. Vsem je bila lastna oholost, nadutost, ničemrnost, klečepatnost, pohlep, zahrbtnost, dvoličnost in še nekaj drugih atributov jare gosposčine bi jim šla.

Tempora mutantur et nos mutamur in illis - časi se spreminjajo in mi z njimi. Z

menoj je sameval še bolj lesen skelet, poln zabojev, slame in steklenic. Pa ga je pobral čas. Umakniti se je moral betonskemu kolosu. Nihče niti solzice ni potočil za njim. Pač pa so meni razgalili prhka in od zoba časa načeta rebra.

Prišli so novi časi in ljudje, ki so označevali enakost in delu čast in oblast. Pričeli so mi pripenjati veliko pomembnost, zaradi katere sem zardeval.

Bil sem betežen, skrušen in načet od nog do razkrite glave. Že vsaj pred petdesetimi leti so mi pričele resno trohneti kosti, se vdirati podnožje in luščiti koža na vseh straneh.

Postajal sem vedno bolj problem, ki je rojeval vedno nove. Govorili so, da sem življenjsko nevaren za okolico. Osrednjega vprašanja pa nihče ni rešil, vprašanja o tem, kdo mi naj zagotovi spomenika vredno življenje. Metternichovsko obsedeni pomembneži so zaukazali: Zanj naj skrbe oni, ki žive ob njegovem (kvazi) slovesu. Oni pa so mislili drugače: Za njegov vsakdan naj skrbe tisti, ki zatrjujejo, da sem obogatil arhitektonsko dediščino tukajšnjega ljudstva. Modre glave gmajščine so odločile: Ni zgodovinsko pomemben, naš ne bo. Tisti pa, med katerimi živim, so modrovali: Od naše dnine dajemo velike denarce, s katerimi ohranjajo in gradijo velike kulturne reči v naši domovini. Tudi mi ga ne maramo!

Postal sem občinska reva, ki vedno bolj

zagrenjeno leze vase. Čutil sem, da sem postal »divjad za odstrel«. Hladne oči so me vedno bolj pogosto kritično motrile. Pa se je nekega jutra zgodilo. Justifikacija. Krvnik buldožer in njegova jeklena vrv sta me pokončala. Bolj slučajno kot v smrtnem krču sem brcnil proti mlademu slovečemu sosedu in mu razbil tista očala, skozi katera so me tolikokrat posmehljivo in ponižujoče gledali.

S tem pa se je pričelo to, kar nisem pričakoval od tega ljudstva. Iz citadele se je nanj vsul plaz ognja in žvepla s prilastki

o barbarih in vandalih, ki uničujejo spomenike, v katerih so se kopali »njihova visokost in presvitla gnada«, se ob njih sprehajali ministri in kovali misli, kako bi še huje pritegnili k poslušnosti vaše pleme in ona druga ob Donavi, Vltavi, Drini, Savi, Piavi in še kje.

Moje polomljene in trhle kosti so z vulkansko silo nagnale v besno gonjo tiste glave, ki so jih njihovi lastniki previdno in molče vtaknili v pesek takrat, ko so v vaši deželi »opravili« z neprimerno imenitnejšimi ustvaritvami našega ljudstva.

Lepo ste si sami pričeli pisati postave, kot vam je prerokoval vaš veliki sin Cankar. Zaslužno ste se mu tudi oddolžili z lepim hramom. Njegov lesk pa bo dobil patino, če bodo postave prečrtane in posiljevane z voljo gospodov ministrov Metternichov, Bach-ov Živkovičev in njihovih naslednikov po duhu.

Likvidacija mene je vzdramila v vašem dvorišču nesluteno brigado tistih, ki me dotlej niso kaj prida poznali. Celó s posmehom so me gledali in se mi rogali, se postavljali v vrsto z onimi, ki so mojim stvariteljem odrekli genialni duh. Izredna priložnost, da na mojih ruinah v imenu kulture izpričujejo svoje neuresničene sle z bojnimi klici, po obglavljenju in še kaj podobnega! Ne mešajte tega z menoj! Vi bi to počenjali, tudi če bi porušili smrdečo intimno hišico za olajšanje...

Nočem, da se me spominjate vi, ki se upirate odriniti svoj krajcar za kulturne dobrine, ki bi se me referendumsko odrekli, če bi morali zbirati denar za mojo obnovo, vi, ki se nesramno hahljate ob apelu za pomoč prizadetim v nesreči in vedno bolj izpričujete nekatere lastnosti onih desetisočev. K sreči ste v manjšini. Ne maram vaših krokodiljih solz post festum, niti ne želim biti objekt, za katerim hočete skriti svojo kulturno revščino.

Ni me več. Po končani bitki pa je bilo vedno veliko generalov. Nihče od kulturnih dušebrižnikov ni hotel primakniti potrebnih soldov. Najglasnejši, ki so se zavzemali za mojo ozdravitev, bi hoteli »denarce in ovce«. Vas pa, ki niste ubogali nasveta o tem, da me je treba z denarjem združene-

ga dela ohraniti, pri tem pa se odreči svojemu kulturnemu domu, in na mojem mestu postaviti spominskega svetišča vas - je treba postaviti na pranger, vas obsoditi v opomin in grožnjo tistim, ki se ne bi priklonili EXCATHEDRA PETRI (verovali v nezmotljivost papeža).

»Še ni končano! Ponovno ga bomo ime-li!« (mene, vandelban), je pred dnevi z

Kulturna mlatev na televiziji

V Kulturnih diagonalah so zastran pokojnega vandelbana nekateri republiški kulturniki usekali po »kulturnih barbarih«: delavcih Zdravilišča, delavskemu svetu in občinski skupščini.

Svoje zapoznele, ali bolje rečeno post festum spomeniško varstvene reflekse so sicer spustili v eter, vendar, kdor jim je budno sledil, se ni mogel znebiti vtisa, da je to, kar govorijo, zgolj obramba za njihovo nedejavnost, ko se je odločalo o usodi vandelbana. Poslužili se se novinarja, ki

Sklepi samoupravnih organov

Odbor za družbeni standard

Ker se pojavljajo primeri, ko delavci, ki jim je bilo odobreno zdravljenje, želijo spremeniti kraj zdravljenja, je odbor povabil dr. Istenič Milana, da je povedal mnenje zdravstvene službe. Med drugim je dejal, da zdravljenje v ustreznem zdravilišču potrdi Odbor za družbeni standard na podlagi zdravstvenega stanja in medicinske dokumentacije, ki jo izda določeni pooblaščen zdravnik. Ta je pristojen tudi za spremembo zdravilišča, potrditi pa jo mora tudi Odbor za družbeni standard.

Delavec sam naj ne bi spreminjal že odobrenega zdravljenja oz. kraja zdravljenja. Zgodil se, da nastopi reakcija v zdravilišču, včasih tako močna, da mora posredovati zdravnik. Takrat je pa tudi zelo pomembno, kdo je pacienta zdravil. Prav tako lahko nastopijo druge komplikacije, katere je treba reševati z medicinske strani.

Po odobritvi dr. Istenič Milana je bil spremenjen kraj zdravljenja Kresnik Stan-ku in Poharc Bogomiru.

Zavrnjena je bila vloga Kunstič Štefke, ker so za letošnje leto izkoriščena že vsa sredstva za zdravljenje.

Obpravnavane so bile nekatere vloge in odobrena finančna pomoč:

- Društvu invalidov občine Šmarje pri Jelšah članarina podpornega člana v višini 3.500,- din;

- Pionirskemu odredu »Boris Kidrič« Rogaška Slatina prispevek za pogostitev 160 cicibanov ob sprejemu v pionirsko organizacijo;

- Občinskemu odboru Zveze društev NOV V. prekomorska brigada je bil plačan del stroškov za prevoz v višini 1.580,- din, kot prispevek za njihovo delo.

Zdravilišče je prevzelo pokroviteljstvo nad srečanjem društva pravnikov Hrvatske in Slovenije. V ta namen je bil odobren prispevek 6.000,- din.

Potrjen je bil odpis drobnega inventarja v stanovanjskih prikolicah, ki ga je predlagala komisija, v višini 1.314,85 din.

Jeraj Marija je prosila za dodelitev garaže v Stritarjevi ulici. Vloga je bila zavrnje-

zanosom vzkliknil neki kulturni zavzetež. Morda misli, da bom vzletel iz pepela kot neuničljivi ptič Feniks.

Dobro razmislite, kako boste ohranili še mnoge rahitične pomnike v vaši deželi, ko pa nimate denarja. Ob tem vprašanju vas bi minister Gregor s pogledom srdito ošvrknil, rekel pa ne bi nič.

Stane Čujež

ima sicer kulturo v zakupu, odčajo pa je z nekim citatom prav banalno sklenil.

Tej TV mlatvi bi se prilegali Prešernovi stih:

Če prašam te, kako da zoprnikov boj se tak zasukal je, ti razložim takoj.

Kdor nima orožja več, to jasno je za slepca, poslušil se-bo pač-i, saj ga vidiš - cepca.

Vlado Kern

na, ker trenutno ni prosta nobena garaža.

Delavski svet Zdravilišča

Obpravnavan je bil periodični obračun za 9-mesečno poslovanje in s strani TOZD-ov podani nekateri predlogi, na osnovi katerih je bil sprejet sklep: v bodoče morajo biti plačilne liste OD vseh zaposlenih z ustreznimi obrazložitvami objavljene na oglašnih deskah, komisija za ugotavljanje zahtevnosti del pa naj pregleda vse kombinirane odločbe in se izreče o njihovi upravičenosti.

Tov. Metelko je prisotne seznanil o poteku zaključnih del pri izgradnji hotelskega kompleksa Sava, tov. Halužanova pa o problemih v zvezi z razpoložljivimi sredstvi za omenjeno investicijo.

Na osnovi poročil je bil razveljavljen sklep 2. seje delavskega sveta Zdravilišča o najetu dodatnega kredita za podražitve v znesku 102,705.000,- din.

Za predsednika komisije za kolavdacijo je bil imenovan tov. Žogan Marjan - direk-

Nov delovni čas

Kot je znano, so pred poldrugim letom delegati zveznega zbora skupščine Jugoslavije sklenili preložiti razpravo in sprejem predloga zakona o uvedbi zimskega časa. Toda letošnje jesen je zopet postalo aktualno vprašanje o začetku delovnega časa. Toliko bolj, ker nam primanjkuje električne energije pa tudi kurilnega olja, mazuta in premoga. Ker ni bilo zagotovil, da bi v bližnji prihodnosti v federaciji sprejeli ustrezen zakon o uvedbi poletnega ali zimskega časa, smo v naši republici napravili korak dalje. Sprejet je bil odlok, ki zavezuje republiške upravne in pravosodne organe, da premaknejo začetek delovnega časa. Hkrati z odlokom, ki je zavezujoč, je bilo sprejeto tudi priporočilo vsem organizacijam združenega dela in skupnostim, naj ustrezno premaknejo svoj delovni čas.

Toda priporočilo je le priporočilo. Tako so ga ponekod upoštevali, ponekod ne, zato je marsikje nastala zmeda (tudi v

tor TOZD Vzdrževalna dejavnost.

Ko bodo na razpolago sredstva, se plača komunalni prispevek v znesku 5.000.000,- din pod pogojem, da se ta sredstva uporabijo za avtobusno postajo oz. mestno obvoznico.

Potrjen je bil Samoupravni sporazum med GG Celje - SOZD Merx TOZD Pekarna Rogaška Slatina in Zdraviliščem Rogaška Slatina ter nova predračunska vrednost garaž za Pekarno v višini 13,858.028,- din od česar financiramo iz lastnih sredstev 4,002.770,12 din, s čimer je dopolnjen in popravljen sklep o izgradnji nadomestnih garaž, sprejet na 4. seji delavskega sveta.

Sprejet je bil Pravilnik o inovacijah. V komisijo za inovacije pa so bili imenovani:

iz TOZD Zdraviliška dejavnost: dr. Lavrič Jože, Jurič Anton in Turnšek Janez
iz TOZD Polnilnica: ing. Čoh Vlado, Ogrižek Zlatko in Hečimovič Nikola

iz TOZD Vzdrževalna dejavnost: Turnšek Anton, Žgajnar Stanko in Šučur Aco
iz DS Skupne službe: ing. Putanec Josip, Križan Biserka in Križman Franc.

Ker ima glavni direktor Libnik Lojze, ki je odšel v pokoj, velike zasluge za razvoj naše delovne organizacije, ga je delavski svet imenoval za častnega člana Zdravilišča.

Ob upokojitvi glavnega direktorja Libnik Lojzeta in direktorja TOZD Vzdrževalna dejavnost Metelko Lojzeta se je delavski svet odločil, da jima ob slovesu izročimo skromno simbolično darilo in sicer: tov. Libniku komplet knjig 2. svetovna vojna, tov. Metelku pa sliko.

Odobren je bil nakup 7 dvosobnih stanovanj v novem bloku v Žiberniku 60, s čimer bomo lahko rešili najnujnejše stanovanjske probleme. Stanovanja bi se razdelila takole:

- 1 stanovanje v DS Skupne službe
- 5 stanovanj v TOZD Zdraviliška dejavnost in

- 1 stanovanje v TOZD Vzdrževalna dejavnost.

Zdravilišče sofinancira 50 % vrednosti stanovanja za miličnico Bratuša Marijo, katere mož je zaposlen pri nas.

Marinka Šeligo

Rogaški Slatini), ki jo spremlja jeza in še marsikaj. Toda, če smo se neke stvari lotili, jo je treba speljati do konca, saj so avtobusni prevozi ostali pri starem, tako da prenekateri delavec ali delavka ne more priti pravočasno na delo, ali pa pride precej pred začetkom delovnega časa ter čaka, da bo napočila 7. ura, ko se bodo lahko prižgale luči. Prav tako sem dobila napotke, naj v članku pripomnim, da ni v redu, ker v Zdravilišču to ni enotno urejeno. Kako potem lahko pričakujemo, da se bo v okviru Rogaške to poenotilo? Kako lahko pričakujemo, da se bodo avtobusni prevozi prilagodili? Pravzaprav, komu naj se prilagodijo? Ali naj se prilagodijo tistim, ki začnejo delati ob 5. uri, ali pa morebiti tistim, ki začno delati ob 6. uri, mogoče pa bi se prilagodili tistim, ki začno ob 7. uri? Da, prava zmeda. Če delavci iz TOZD Polnilnica in TOZD Vzdrževalna dejavnost ne morejo priti ob 7. uro na delo, ker

nimajo prevoza, kako potem mislimo, da lahko delavec ali delavka iz DSSS lahko pride na delo ob 7. uri? Menim, da bi lahko bolj enotno uredili začetek delovnega časa v Zdravilišču in v Rogaški kot celoti in temu

ustrezno prilagodili tudi avtobusne prevoze.

Kaj pa drseči delovni čas?

Darja Pokrajac

TOZD Vzdrževalna dejavnost

Edo Gretič, Alojz Strašek, Anton Turnšek.

DS Skupne službe

ZA 10 LET DELOVNE DOBE

TOZD Zdraviliška dejavnost

Marta Ivekovič, Majda Pistotnik, Gabrijela Blazina, Vinko Čokl, Marija Hohkraut, Silva Klančnik, Anton Križanec, Antonija Lugačič, Zofija Osek, Rudi Stiplovšek, Vekoslava Berglez, Heda Gajšek, Zdenka Ivanuš, Anton Jurič, Aleksander Kovač, Marija Kovač, Ana Kamenšek, Mirko Lorber, Jožica Lotrič, Štefka Mesiček, Ana Nerat, Silva Nežmah, Slavko Ogrizek, Nevenka Pildek, Marija Potočnik, Doroteja Staroveški, Marija Toman, Marija Lipnik.

Kako smo praznovali dan republike

Ko praznujemo 29. november, je to hkrati tudi čas, ko se enkrat na leto zberemo skupaj vsi delavci Zdravilišča in počastimo rojstni dan naše republike, obenem pa predstavlja ta dan srečanje vseh, ki delamo v tem kolektivu. Letošnje praznovanje je imelo še posebno obeležje, ker se je od nas poslovil dolgoletni direktor Zdravilišča tov. Libnik Lojze. Med gosti sta bila tudi ugledna družbeno - politična delavca tov. Andrej Marinc in tov. Lojze Briški, ki sta doprinesla k slavnostnemu razpoloženju v zdraviliški dvorani, prav tako kot tudi izvajalci lepega kulturnega programa. Ob podelitvi jubilejnih nagrad so bila še posebej podeljena državna priznanja za aktivno in dolgoletno delo v kolektivu. Seveda ta priznanja niso mogla zajeti vseh, ki bi si jih zaslužili. Jubilejne nagrade in priznanja so prejeli:

JUBILEJNE NAGRADE

ZA 30 LET DELOVNE DOBE

TOZD Zdraviliška dejavnost

Franc Drogenik, Tatjana Lesjak, Marija Plevčak, Marija Jager.

TOZD Polnilnica

Stanko Dolc, Alojz Krušlin, Peter Mlakar, Matilda Šerbak.

TOZD Vzdrževalna dejavnost

Štefka Novak, Stanko Rep.

DS Skupne službe

Mira But, Ana Blagus, Milan Komar.

ZA 20 LET DELOVNE DOBE

TOZD Zdraviliška dejavnost

Marija Bele, Marija Božič, Angelca Čebular, Ana Tanšek, Marija Dolc.

TOZD Polnilnica

Marija Brantuša, Čoh ing. Vlado, Jakob Hrepevnik, Karolina Halužan, Nikola Hečimović, Alojzija Kunstič, Danijel Lapan, Jožica Srbčič, Stanislav Strašek, Alojzija Šket.

TOZD Polnilnica

Avgust Butolen, Alojz Cajzek, Jože Černogoj, Martin Černelič, Ferdo Ivič, Elizabeta Grubelnik, Avgust Šket, Ferdo Zagorc, Nenad Kajtez, Marko Mijatović.

TOZD Vzdrževalna dejavnost

Zdenka Krumpak, Angela Stojnšek, Martin Tominc, Elizabeta Vehovar, Marjan Vidovič, Ljudmila Vinkler.

DS Skupne službe

Danica Horvat, Frančiška Justin, Cvetka Koradžija, Jožica Sajko, Milica Štih, Marija Žerdoner.

PISMENA PRIZNANJA za delo v Zdravilišču so prejeli:

ZA 30 LET DELOVNE DOBE

TOZD Zdraviliška dejavnost

Marija Plevčak, Marija Jager, Marija Vodušek.

TOZD Polnilnica

Stanko Dolc, Peter Mlakar, Matilda Šerbak.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Inovacijske značke

Prejeli so jih:

Zlata inovacijska značka

Martin Kene, Franc Ogrizek, prof. dr. Herbert Zaveršnik, skupina: prof. dr. Leskovar, mr. Tepeš Anton, Štefka Slivnik, Ema Jernejšek, Ančka Strašek, Francka Ulaga.

Srebrna inovacijska značka

Nikola Hečimovič, Vili Šander.

Bronasta inovacijska značka

Franč Lipnik.

Kaj so povedali naši dolgoletni delavci

Šedem delavcev je letos prejelo priznanje za 30 let delovne dobe v Zdravilišču. Nekatere sem povprašala, kako so se v teh dolgih letih počutili pri nas, kako se počuti-jo danes in kaj jim pomeni priznanje.

VODUŠEK MARIJA - blagajničarka v TOZD Zdraviliška dejavnost.

Prvič sem se v Zdravilišču zaposlila že leta 1948, vendar pa sem bila sezonska. Delala sem v strežbi - celih 15 (koledarskih let). Zaradi bolezni sem se prekvalificirala, sedaj pa že 18 let opravljam delo blagajničarke v naši hotelskih kuhinjah. Službe ne bi menjala - nikoli nisem pomislila na to. Proslave za 29. november pa se nisem mogla udeležiti, ker sem bila v službi ravno popoldne. Mislim, da si človek po tolikih letih dela res zasluži priznanje.

PLEVČAK MARIJA - sobarica

Prvo leto sem začela delati še v stari Nalivalnici, potem sem bila vseskozi sobarica: v Zdraviliškem domu, v Styriji in od otvoritve hotela Donat dalje, tu. V prvih letih mojega dela so bile večje krize, ker pozimi ni bilo toliko gostov, zato smo takrat poprijele za vsako delo: pri tapetniku smo delale žimnice, pa izolirale cevi centralne kurjave itd. Čeprav pridejo težki trenutki, imam rada to delo. Držim se pregovora: »malo govori, veliko stori.« Zadovoljna sem, če so zadovoljni tudi gosti in ustrezem jim, če le morem. Največ jim pomenijo drobne pozornosti. Zelo sem bila presenečena nad priznanjem, še posebej nad državnim, saj se mi je zdelo nemogoče, da bi v dvorani, ki sem jo tolikokrat čistila, prejela tako visoko priznanje. Tudi z mladimi delavkami se dobro ujemamo, imajo me rade in pravijo mi kar oma, čeprav še nisem. Ampak kljub temu, da imam rada delo in ljudi, bi se kar rada upokojila. Nato je še v svoji skromnosti dodala, da si državnega priznanja najbrž ni zaslužila. In v tistem trenutku je v sobo vstopil starejši gost in hudomušno vprašal, kaj toliko razglabljava. Tov. Plevčakova se je pošalila, da odhaja v pokoj - pa je rekel: »no, potem pa tudi mene ne bo več v Rogaško«. Torej še en dokaz, da jo spoštujejo, potrebujejo in cenijo tudi gosti.

MLAKAR PETER - TOZD polnilnica

Res je, dolgo sem že v Zdravilišču. Tako sem opravljal dela v skladišču, pa kot portir in potem v Polnilnici, kjer sem še zdaj. Seveda je danes delo mnogo lažje, kot je bilo še v stari nalivalnici. Zakaj nisem menjal službe? Pregovor pravi: Goste službe, redke suknje! Sem invalid II. kategorije - delam 4 ure. Med delavci se dobro počutim, tudi pomagajo mi - še posebej sedaj, ko je težko za zdravlila, ki jih nujno potrebujem. Pa mi jih naši šoferji kar radi prinesejo iz vseh koncev Slovenije.

V Zdravilišču sem se zaposlila že leta 1950, nekaj časa sem bila sezonska. Delala sem v pralnici, pa v več hotelih kot čistilka in sobarica. Od leta 1956 pa delam v Polnilnici, pri stroju za etikiranje pa celih 22 let. Res je tu strašen ropot, neprijetno pa je tudi, ker nikoli ne vemo, kdaj bo potrebno podaljšati delovnik in kdaj lahko dobiš prosto. Priznanja sem bila zelo vesela in prav je, da ga dobimo.

delo prejel že več priznanj; priznanje Gasilske zveze Slovenije, priznanje Vartogasnog saveza Hrvatske, pa priznanje Občinske gasilske zveze in še nekatera druga.

To je le nekaj misli naših delavcev - jubilarov. Še mnogo jih je, ki niso zapisane. Kljub temu pa tudi iz teh nekaj besed izvemo mnogo: 30 let dela je dolga doba, še posebej, če je opravljena za eno delov-

no organizacijo, toda kratka, če človek dela z ljubeznijo, če se med sodelavci dobro počuti in če je zadovoljen.

In delovna organizacija je lahko ponosna, da ima delavce, ki so nanjo navezani - tako navezani, da je ne zapustijo tudi za ceno višjega osebnega dohodka. To pa so vrednote, ki so zares vredne posnemanja.

K. J.

KOZMAN FRANC - vzdrževalec

V Zdravilišču sem bil že leta 1947 - takrat kot vajenec ključavničarske stroke. Po izučitvi sem dobil dekret, da se moram zaposliti v IMPOLU v Poljčanah. V tistih časih sem pomagal tudi pri izgradnji domovine: delal sem na progi Sežana - Dutovlje, pa Šamac - Sarajevo itd. Danes mladina ni tako aktivna, kot smo bili nekoč - predvsem je manj udarniškega dela, kljub temu, da je življenje mnogo lažje. V Zdravilišču sem se nato zaposlil leta 1953 in sicer na vzdrževanju vrelcev. Ker pa takrat še ni bilo toliko dela, smo popravljali tudi razne stroje, delal sem v pivnici in še marsikje. Res so me vabili tudi drugam - za večjo »plačo«, pa sem raje ostal tu. Navezan sem na dom in na delo. Tu je delal tudi moj oče od leta 1928 dalje. Biti vzdrževalec danes pa je povsem nekaj drugega, kot je bilo nekoč, ko smo za popravilo uporabljali le klešče in kladivo. Zelo sem vesel priznanja, tako zdraviliškega kot državnega.

In jaz naj dodam, da je tov. Kozman tudi aktiven gasilec in da je za to svoje humano

Kadrovske novice

V mesecu novembru 1982 so sklenili delovno razmerje v Zdravilišču naslednji delavci:

TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST

Lovrenčak Lilijana, točajska opravila, za določen čas, Mlinar Marjana, opravila sobarice, nedoločen čas.

Delovno razmerje je prenehalo v mesecu novembru 1982 naslednjim delavcem: TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST Zdravstvo

Bručič Ankici, čiščenje terapije, spoznamno prekinila delovno razmerje, Cerovečki Branku, priprava min. kopeli, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas, Tramšek Zdenki, priprava min. kopeli, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas, Zupanc Jožici, priprava min. kopeli, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas, Ramljak Vesni, priprava min. kopeli, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas, Loriger Zdenki, čiščenje terapije, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas.

Restavracije

Valek Anici, pomivanje posode, delovno razmerje je prenehalo po sklepu za določen čas, Tanšek Zdenki, pomoč v strežbi, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas, Fideršek Danici, čiščenje restavracij, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas, Gajšt Marjeti, čiščenje restavracij, delovno razmerje je prenehalo po sklepu za določen čas, Czecher Matejki, pomivanje posode, delovno razmerje je prenehalo po sklepu za določen čas, Čujež Elizabeti, pomivanje posode, delovno razmerje je prenehalo po

sklepu za določen čas, Starček Stanku, natakarska opravila, ukrep disciplinske komisije, Skale Tatjani, točajska opravila, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas.

TOZD POLNILNICA

Stojnšek Nežiki, pregled steklenic, delovno razmerje prenehalo zaradi starostne upokojitve, Vodušek Stanku, opravila razvozov, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas.

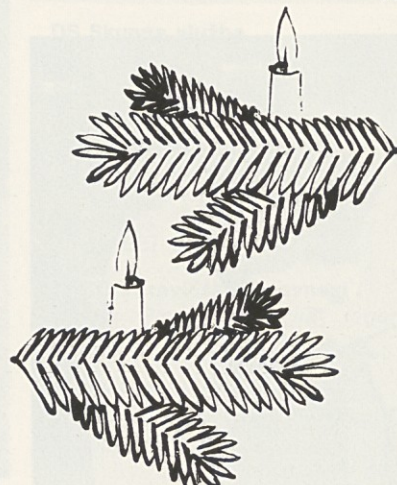
TOZD VZDRŽEVALNA DEJAVNOST

Tramšek Cvetki, strojno likanje, delovno razmerje prenehalo po sklepu za določen čas.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

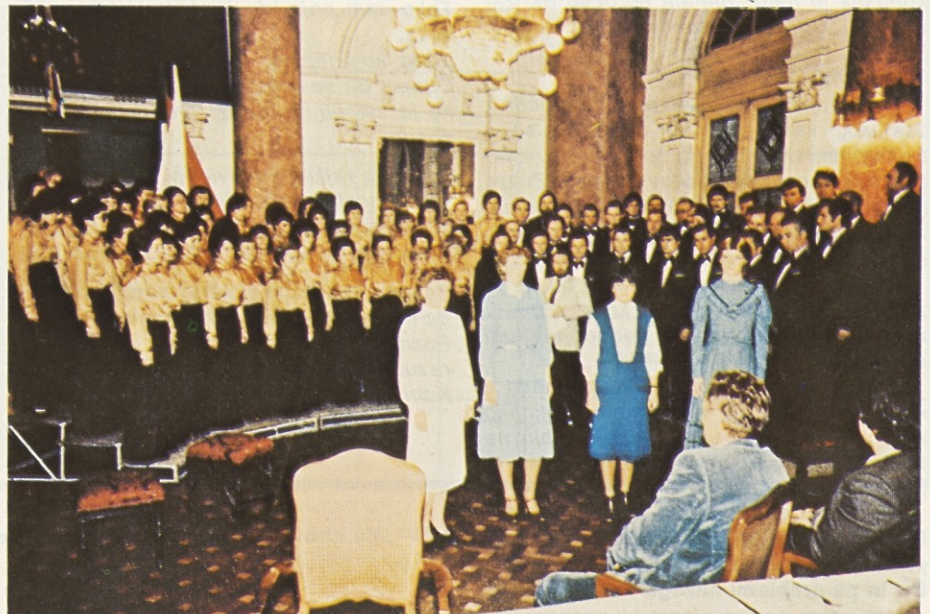
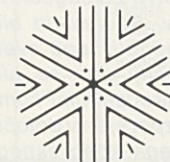
Libnik Lojzetu, glavni direktor, delovno razmerje prenehalo zaradi starostne upokojitve.

K. T.

TOZD Vzdrževalna dejavnost*Franc Kozman***DS Skupne službe****ZA 20 LET DELOVNE DOBE****TOZD Zdraviliška dejavnost***Marija Bočič, Angelca Čebular, Veronika Tanšek, Marija Dolc, Hilda Nežmah, Marija Rusi.***DS Skupne službe***Frančiška Justin, Cvetka Koražija, Vera ing. Ozim, Irena Petan, Ježica Sajko, Marija Žerdoner.***DRŽAVNA ODLIKOVANJA so prejeli:****Red zaslug za narod s srebrnimi žarki***Jože Lojen***Red dela s srebrnim vencem***Evgenija Brodnik, Mira But, Majda Buzina, Danica Cverlin, Janez Černoša, Čoh ing. Vlado, Stane Čujež, Marija Dolc, Franc Herič, Majda Jagodič, Ivanka Keguc, Tilčka Kidrič, Tončka Kitak, dr. Polonca Kokovnik, Valentina Koražija, Franc Kozman, Stanko Kresnik, dr. Fani Lavrič, Štefka Lapan, Karl Lavrenčič, Rozalija Lipnik, Lojze Metelko, Tone Napast, Vojo Novak, Marija Plevčak, Marija Podhraški, Rezka Razpotnik, Viktor Razpotnik, Štefka Slivnik, Fanika Stojšavljevič, Janez Turnšek, Francka Ulaga, Ema Žgajner, Stanko Žgajner.***Medalja zaslug za narod***Ema Jernejšek, Marija Kos, Zlatko Ogrizek.***Medalja dela***Cilka Cmerezšek, Ivan Dolc, Franc Drogenik, Friderika Jenič, Jože Krumpak, Kristina Mesiček, Vera Murk.*

Po svečani podelitvi je za dobro razpoloženje poskrbel ansambel in ob veselih zvokih je marsikdo vsaj za hip pozabil na vsakdanje skrbi. Želimo si lahko samo, da bi še vnaprej tako praznovali dan republike, z dobrimi rezultati gospodarjenja in z zavestjo, da sami ustvarjamo svojo prihodnost.

Gordana Kitak**TOZD Polnilnica***Čoh ing. Vlado, Vekoslava Jagodič, Marija Kos, Jožica Srbčič. Alojzija Šket, Silvo Tkavc.***TOZD Vzdrževalna dejavnost***Stanko Rep, Franc Lipnik.***DS Skupne službe***Silva Tratenšek.***ZA 10 LET DELOVNE DOBE****TOZD Zdraviliška dejavnost***Marta Ivekovič, Milena Stopinšek, Gabrijela Blazina, Silva Klančnik, Anton Križanec, Antonija Lugarič, Janez Novak, Terezija Toplikar, Bjelovučič Milena, Vekoslava Berglez, Andrej Čebular, Heda Gajšek, Josip Mlacovič, Štefka Mesiček, Silva Nežmah, Nevenka Pildek, Marija Potočnik, Doroteja Staroveški, Marija Toman.***TOZD Polnilnica***Jože Černogoj, Jože Dosedla, Zofija Gal, Maks Grosek, Jaka Hrepevnik, Franc Kosernik, Jože Lovrenčak, Stanislav Strašek, Avgust Šket, Marjan Škorjanc, Ferdo Zagorc.***TOZD Vzdrževalna dejavnost***Janez Jeršečič, Zdenka Krumpak, Angela Korez, Angela Stojnšek, Ivan Smole, Štefka Tramšek, Ljudmila Vinkler.***Red republike z bronastim vencem***dr. Milan Istenič***Red zaslug za narod s srebrno zvezdo***Vlado Kern, Janko Narat.*

Še o kongresu Zveze sindikatov

Morda je podatek že zašel v pozabo: od 11. do 13. oktobra je bil v Cankarjevem domu v Ljubljani 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije. Kongresa se je udeležilo 761 delegatov in 212 gostov, delegacije iz zamejstva: Madžarske, Italije, ZR Nemčije in Sovjetske zveze.

Od petih delegatov iz naše - šmarske občine je bil tudi eden iz naše delovne organizacije. To je bil predstavnik iz neposredne proizvodnje - mladi delavec TOZD Zdraviliška dejavnost tov. Čoh Anton. Zaposlen je kot kuhar, v času nastajanja tega članka pa je opravljal svoje delo v kuhinji Bohor, kjer sem ga prosila za razgovor. Za kratek čas sem ga prekinila pri delu, ker je ravno pripravljal malico za družbeno prehrano.

Iz garderobne omare je še spotoma prinesel zajeten zavoj - bilo je gradivo o kongresu, časopisi, bilteni ipd. In pogovor je stekel ...

Kako je pravzaprav prišlo do tega, da ste bili delegati kongresa?

O tem bi najraje molčal (za trenutek je tudi umolknil in imela sem občutek, da govori razočarano). Vprašali so me pač, če bi bil pripravljen, da se udeležim kongresa. Pripravljen sem bil in to je tudi vse. Morda pa je ravno to narobe? Ne vem!?

Udeležba na republiškem kongresu je najbrž izjemen dogodek za človeka?

Res je, za mladega delavca je to enkratni dogodek in doživetje.

Bi lahko opisali potek kongresa?

Prvi dan je bila svečana otvoritev z uvodno skupno sejo, ko je imel referat predsednik slovenskih sindikatov tov. Marjan Orožen. Pozdravna govora pa sta imela še predsednik CK ZKS tov. Andrej Marinc ter član predsedstva ZS Jugoslavije tov. Dušan Bogdanov. Podano je bilo poročilo predsednika republiškega sveta ZS Slovenije. Za naslednji dan so bile imenovane komisije in predsedniki komisij. Vsak delegat je bil razporejen v določeno komisijo. Delo drugega kongresnega dne je namreč potekalo v petih komisijah. Na vsaki teh komisij so delegati razpravljali o problemih določenega področja. Vsaka komisija je nato izdelala poročilo oz. zaključke. S tem je bil končan drugi kongresni dan.

In zadnji dan?

Predsedniki komisij so podali poročila z zaključki vseh razprav. Sicer pa so v tridnevnem delu bile na sporedu še nekatere točke, npr.: razrešitev organov Zveze sindikatov Slovenije, volitve ZSS Slovenije in ZS Jugoslavije, izvolitev delegatov za 9. kongres zveze sindikatov Jugoslavije ipd.

Razšli pa smo se s sklepom, da bi se zaključki - sprejeti na X. kongresu - v naslednjem 4 letnem obdobju tudi uresničili.

O vsebini je bilo mnogo napisanega v dnevnem časopisju v našem pa nekoliko manj, prav tako o problematiki, ki je bila na kongresu obravnavana, zato je tu ne bi ponovno navajala.

Glede na to, da ste bili delegat iz naše DO, ste bili morda za ta veliki dogodek tudi boljše seznanjeni s problemi naše DO in pa problemi našega sindikata?

Ne, o tem pa res nisem bil seznanjen -

tudi o delu sindikata ne. Za področje gostinstva in turizma je bil organiziran pripravljani sestanek v Ljubljani, ki sem se ga tudi udeležil. Prav tako sem pred kongresom prejel gradivo, v katerem je bila obdelana problematika sindikatov in ocena dela za obdobje med 9. in 10. kongresom, tolmačen je bil zakon, posredovali so nam sezname udeležencev. To je bila aktivnost republiškega sindikalnega sveta. Sestanek pa je organiziral tudi naš občinski sindikalni svet.

Tako torej. X. kongres Zveze sindikatov Slovenije je bil končan. Tudi mi smo zadoštili formalnostim s tem, ko smo na kongres poslali svojega predstavnika oz. delegata. Morda pa bi bila zanimiva tudi druga, neformalna plat? Npr.: kako je izbor potekal preko našega-zdraviliškega sindikata, kakšne so bile razprave v Zdravilišču pred kongresom in po njem, kaj smo sklenili, da bomo izboljšali, kaj odpravili, kateri so tisti problemi, ki bi jim morali posvetiti večjo pozornost?

Pa sem povprašala: predsednik konference sindikata Zdravilišča ni bil dosegljiv.

Predsednik OO sindikata TOZD Zdraviliška dejavnost je bil pošten, ko je odgovoril: mladincu, ki se je kongresa udeležil, gre vse priznati, saj je vendar dober delavec in aktiven mladinec. Vsekakor pa ni prav, da ničesar ni ukrenil sindikat TOZD-a, niti konferenca sindikata Zdravilišča. Izbor bi moral potekati preko vseh organov v DO, ne pa, da ostane tako pomembna zadeva, kot so tudi razprave o problemih v sindika-

Botru ježu

Boter Jež, tako lepo se je zadnjič brala bodičasta pesmica o finančnikih, ki jim bojda v gostinstvu ni mesta. Sam veš, da je to prav debela zmeta, zato vzemi pod svoje okrilje tudi naslednji, prejšnjemu enak »pesniški umotvor«.

Punca, ki pod kapo botra Ježa rada zafrkljive rime kuje, naj nad samo sabo se hudeje, saj prav neumno dela se Angleža.

Tako nam poje, da šla na zbor bi srčno rada, a kaj, ko finančnik ji mesto je odžrl. Čudno, da se avtobus ni kar takoj podrl, ko je vstopil, gnida, ki med tozdocve ne spada.

Kako da rajši po pravici ni zapela: prijav gostincev je bilo premalo. In glej nesrečo, nekoga v greh je zapeljalo pa dovolil je na zbor nekemu, ki tudi dela.

Pesnica nesrečna strašno modro rezonira, da finančnik v gostinstvu nima dela. Pozneje kdaj pa morda le bo tole razumela: Kdor nad sodelavce se dviga, se blamira.

tu, neobravnavana.

Povprašala sem tudi našega delavca, ki je član predsedstva občinskega sindikalnega sveta. Takole je povedal: Republiški odbor ZSS za kongres je že določil sestavo delegatov po področjih dela - tako naj bi se kongresa udeležili iz šmarske občine po 1 delegat iz tekstilne industrije, 1 iz gostinstva, 1 iz kmetijstva ipd. Podana je bila zahteva za gostinskega delavca - biti mora mladinka iz naše DO. Rok za prijavo je bil 1 dan. Tako smo s predsednico mladine in predsednikom OO sindikata TOZD 1 predlagali mladince, ker je pač zahtevam najbolj ustrežal (mladinke namreč nismo našli). Kandidatura je bila obravnavana in tudi potrjena na seji občinskega sindikalnega sveta - te seje bi se moral udeležiti tudi predstavnik Zdravilišča - ki bi o izbiri poročal v DO. Nadaljnje obveščanje pa bi moralo potekati preko konference in izvršnih odborov sindikata TOZD in DS.

Poudariti pa moram še to, da je predsednik občinskega sindikalnega sveta naše delegate še posebej pohvalil. Bili so resni, zelo aktivni, sodelovali so pri razpravah. Naš delegat tov. Čoh pa je podal v DO vsem samoupravnim organom in DPO vzorno pripravljeno poročilo.

Tako je strnil svoj odgovor torej član predsedstva občinskega sindikalnega sveta.

In mi, delavci?

Na kongresu smo imeli svojega predstavnika, ki nas je zastopal. Komentar: ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi svojega moža ĐURA TATALOVIČA se vsem, ki ste mu ob njegovi dolgotrajni bolezni nesebično pomagali iskreno zahvaljujem. Posebej še zdravnikom zdravilišča: dr. Jožetu Kokovniku dr. Anici Šutalo in šefu zdravniku dr. Herbertu Zaveršniku ter sestri Štefki.

Iskrena hvala moškemu pevskemu zboru zdravilišča in glavnemu direktorju Lojzetu Libniku za besede slovesa.

Iskrena hvala Jožetu Lojzetu za požrtvovalno skrb in pomoč ob zadnjem slovesu.

Hvala vsem za darovano cvetje in izrečeno sožalje, ki ste mi lajšali bolečino izgube in sočustvovali z menoj.

žena Vida

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta JAKOBA KUKOVIČA se iskreno zahvaljujem sodelavcem zdravilišča Rogaška Slatina za darovane vence in izrečeno sožalje

Žalujoči sin Toni Kuković z družino

NAGRADNA KRIŽANKA

NOVO LETO 1983	VOJAŠNICA	GLAVNO MESTO GRČIJE	KOOR POMAGA, ASISTENT	CIMOSOV AVTOMOBIL	KRAJ PRI VIROVITICI
SADNI SKODLJIVEC					
NAJMANJSI DELCI MATERIJE					
PRIPADNIK SEMITOV					
ČESKA PRITRDILNICA				GLASBENI INTERVAL (DEVETI TON)	AVSTRIJSKI ALPSKI SMUČAR
AMERIŠKI PISATELJ					

NOVO LETO 1983	MAJHEN KIP, KIPEC	LENOBEN ČLOVEK	DRŽAVNI PRORACUN	REKA V JUŽNI ANGLIJI SPORTNA TROFEJA		DEPARTMA V SEVERNI FRANCIJI				AVTOMOBILSKA OZNAKA REKE	PEVEC FLISER	RAKU POODBNO OBOLENJE	NOVO LETO 1983				
NEZMOŽNOST ZAZNAVANJA Z OČMI						PRID. KORIST. ZANIMANJE							ANGLESKO IME ZA REKO TEMZO				
MESTO V ZAHODNI MAKEDONIJI						HAMMARSKJOLD	KOOR KANDIDIRA										
VELIKA JUŽNO-AMERIŠKA KACA							IGRALKA KARIČ			AVTOMOBILSKA OZNAKA TURČIJE	ENAKA VOKALA	NAJVIŠJA TOČKA					
CELOTEN POSNETEK IGRALCA PRI FILMU					PODROČJE OB JUŽNEM TECAJU						NASLOVLJENEC	TORINO					
MESTECE V SUMADIJI			LESKOVAC		PRITOK RHONE								ENDČLENIK V MATEM. 22. IN 21. ČRKA				
GLAVNI STEVNIK				KAZALNI ZAIMEK		ČLAN ZVEZE KOMUNISTOV	LAHKA KOVINA	ČAPKOVA UTOPIČNA DRAMA				NACHTOVALEC. KOOR PLANIRA	OSEBNI ZAIMEK TOVARNA V CELJU				
STEKLENIČA S TO PLOTNO IZOLACIJO				MISTER				DEL KOLESARSKE DIRKE					SEVER MATERIAL S KATERIM TESNIMO				
VRSTA ROČNEGA DELA					GRŠKI BOG VETROV								SHOD	DEL ZIVALSKEGA TELESA			GORA V JULJIH NASPROTI TRIGLAVA

										GRŠKI BOG BOJA								
										SLOVENSKI PISATELJ								
SPRETNOST. IZVEDENOST																		
SRBSKI TEDNIK Z VISOKO NAKLADO									AMERIŠKI PESNIK IN PISATELJ	ESTONEC			NIKALNICA	SAHOVSKI IZRAZ				
OSREŽENO IVJE											MESTO V FURLANJI							
OPOLDANSKI POČITEK V ŠPANIJI											TELUR			KRILO RIMSKE LEGIJE				
TRDINA JANEZ							KATRAN							TRENJE				

Rešitve križanke pošljite v uredništvo Vrelcev do 15. I. 1983. Prva nagrada 500,- din, druga 300,- din, tretja 200,- din.

Novoletni aranžma

Ker si želimo za novoletne praznike še posebej polepšati stanovanje in popestriti proste dni, ki jih preživimo skupaj z družino, prijatelji, tistimi, ki jih imamo radi, si doma pripravimo tudi jelko ali aranžma.

Da pa že to leto pričnemo stabilizacijsko, vam svetujem namesto jelke - aranžma. Torej najprej si pripravimo podstavek in gobo željene velikosti, vejo smreke, bora ali jelke in storžje-lahko jih naberemo med sprehodom, dodamo le še kakšno pentljo, svečko in kakšen novoletni okrasek, da bo vse skupaj bolj svečano. V barvah ni treba biti noben strokovnjak, lepo je že, če se barve ujemajo, toda nič slabše ne bo, če bo aranžma bolj živahen; vse skupaj pa še malo poškopimo s snegom, seveda če ga dobimo, drugače pa zadostuje tudi vata. Takšen aranžma bo lep okras vsakemu stanovanju in pomislimo, koliko smrekic, ki so že rasle od 5 - 10 let, bo lahko raslo naprej, saj običajno vsak odseka najlepšo.

Danica Podpečnik

Na obisku v hiši cvetja

»V Beograd gremo!« je rekla sodelavka. »Jaz sem se že vpisala. Greš tudi ti?« »Seveda!« sem bila navdušena.

In smo šli. Sedemdeset delavcev iz vseh temeljnih organizacij in delovne skupnosti Zdravilišča. Dvanajstega novembra ob deseti uri zvečer sta nas iz Rogaške Slatine odpeljala dva avtobusa. V Celju smo počakali na vlak, ki nas je nekaj pred polnočjo popeljal proti prestolnici naše države.

Vzdušje v vlaku je bilo prijetno, saj smo imeli svoj vagon. Res, da je bil nekoliko prepoln, pa smo bili zato bližje drug drugemu in smo se lažje šalili, prepevali in nazadnje tudi spoznavali med seboj. Kajti, čeprav delamo v isti delovni organizaciji, se ljudje iz posameznih temeljnih organizacij med seboj dostikrat ne poznajo, pa je takšen izlet kar dobrodošel.

Okrog 8. ure zjutraj smo prispeli na svoj cilj. Na postaji v Beogradu sta nas dočakala dva vodiča, domačina, ki sta nam v naslednjih urah povedala in pokazala mnogo novega in zanimivega o našem glavnem mestu.

BEGRAD - mesto na bregovih Save in Donave, ob vznožju Kalemegdana, je staro sedem tisočletij. Šestdesetkrat so ga osvajaletci porušili in požgali, pa vendar je vedno vstal še lepši, večji, močnejši in bolj bel.

Danes ima Beograd okrog 1.400.000 prebivalcev. Ni pomemben le družbeno in politično, marveč je tudi središče gospodarstva, kulture in znanosti. Svoje meje je razširil na vse strani. Čez Savo ga je povezal Novi Beograd z Zemunom, približal se je Avali, čez Banovo brdo se je razprostrl ob Ibarski magistrali, po Karaburmi, Šumicah, Konjarniku, Banjici ...

Ogled smo začeli na hribu Avali, kjer stoji spomenik neznanemu junaku. Običaj je, da vsak državnik, ki je pri nas na obisku, na ta grob položi venec.

Cilj našega potovanja pa je bil vsekakor izjemen simbol današnjega in prihodnjega Beograda: pobočje Dedinja, kjer so 8.

maja 1980 z najvišjimi častmi pokopali Josipa Broza Tita. »Hiša cvetja« na Užiški 15 je postala poslednje bivališče človeka, ki je ustvaril socialistično, samoupravno in neuvrščeno Jugoslavijo, človeka, katerega delo bo ostalo živo za vse generacije.

Molče se v dolgi vrsti po dva in dva pomikamo po čudovitem parku, skozi steklena vrata, po rdeči preprogi, mimo bele marmorne plošče, obdane z najraznovrstnejšim eksotičnim cvetjem. Pred očmi vstaja Njegov lik in nikakor ne moreš verjeti, da se je Njegova pot tukaj končala, da ne bo nikoli več stopil med nas in da ne bomo nikoli več poslušali njegovega glasu. Zlate črke na beli marmorni plošči nalahno zamigljajo pred očmi, skrivaj si otreš solzo in ne da bi se zavedal, že zopet hodiš po parku, v mislih še vedno pri Njem. Trenutek zamaknenosti mine.

Že smo na poti v muzej »25. maj«, ki stoji blizu hiše cvetja. V njem vidiš vse vrste poklonov, ki jih je Tito prejel ob obiskih tujih državnikov, mnogo pa je tudi predmetov, ki so mu jih poklonile naše delovne organizacije. Med mnogimi drugimi je tudi velika kristalna vaza, darilo Steklarne v Rogaški Slatini. Pozornost pritegne tudi stena, kjer so razporejene vse Titove štafete, od zveznih do lokalnih. Seveda v tako kratkem času ne moreš videti vsega, a tudi nekaj je dovolj, da dobiš predstavo o priljubljenosti tovariša Tita doma in v svetu.

Po kosilu je na vrsti Kalemegdan, najbolj priljubljeno sprehajališče Beograščanov. S tega mestnega področja, ki še vedno ni dovolj raziskano, je lep razgled na sotočje Donave in Save in proti vojvodinski ravnici. Na tem kraju so bile utrdbе Keltov, Rimljanov, Bizantincev, Slovanov, Madžarov, Turkov in Avstrijcev. Današnja Kalemegdanska trdnjava je z dobro ohranjenimi zidovi, okopi, stolpi in vhodi daleč najpomembnejši kulturno-zgodovinski spomenik Beograda; zanimivi pa so tudi rimski vodnjak, grobnica Damad Ali paše

in Sabatov stolp ter cerkev Ružica. Na Kalemegdanu je vojaški muzej s številnimi predmeti od antike do druge svetovne vojne, gozdarski in lovski muzej, bogat živalski vrt, grobnica vojakom, ki so v II. svetovni vojni padli pri obrambi Beograda. V spominu ti ostane tudi aleja velikanov z grobnicami jugoslovanskih revolucionarjev Djure Djakovića, Ivana Milutinovića, Iva Lole Ribarja in Moše Pijadeja, spomenik zahvale Franciji in veličastni Zmagovalec.

Čas neusmiljeno teče, lepo sončno popoldne se počasi preveša v večer in zberemo se na Trgu republike ob spomeniku kneza Mihajla Obrenovića.

Pred nami je še kratka nočna vožnja preko Save do Novega Beograda, ki je zaradi osemurne redukcije električne energije (vsak dan) skoraj v popolni temi.

Po večerji se poslovimo od prijaznih vodičev in že se prerivamo okrog vagona, v katerem naj bi prespali vožnjo do doma. Namestimo se v spalnice in ležalnike. Ko vlak krene, je v naših vagonih popolnoma drugačno vzdušje kot noč poprej. Vsi smo utrujeni, mimogrede nas zmanjka in šele tik pred Celjem nas naš vodič spet prebudi. Zdaj je že nedelja, deževno jutro nas povrne v naš vsakdan.

Škoda le, da ni bilo tudi tistih delavcev, ki se ekskurzije v Beograd niso udeležili z izgovorom, da je to le za tiste »višje«. Da, res, v naši delovni organizaciji je kljub vsej enakopravnosti še vedno precej tistih, ki se počutijo »nižje«. Morda bi jih lahko ob organiziranju naslednje ekskurzije nekako prepričali, da to ni res, da smo enakovredni neglede na to, kakšno delo kdo opravlja.

Betka, Halužan

Kolo časa

je umrl prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik.

9.1.1856

se je rodil slovenski epski pesnik in satirik Anton Aškerc.

23.1.1878

je bil rojen v Vinici v Beli krajini veliki slovenski pesnik Oton Župančič.

4.1.1890

se je rodil politični delavec, slikar in publicist Moša Pijade, ena od osrednjih osebnosti naše revolucije.

27.1.1907

je umrl eden najpomembnejših italijanskih opernih skladateljev Giuseppe Verdi.

21.1.1924

je umrl voditelj boljševiške partije in ustanovitelj sovjetske države Vladimir Iljič Lenin.

7.1.1943

je umrl v New Yorku veliki znanstvenik in elektrotehniški izumitelj Nikola Tesla.

VRELCI - glasilo delavcev Zdravilišča Rogaška Slatina. Izdajajo ga delavski sveti vseh TOZD in SDS Zdravilišča. Izhaja mesečno v nakladi 1100 izvodov in ga prejemajo vsi člani delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik: Božo Kolar, tehnični urednik Anton Silvnik, lektor Vlado Kern. Fotografije Janko Zorin. Tisk in oblikovanje Tiskarna Cinkarne Celje. Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na osnovi mnenja republiškega sekretarja za informacije.